

ועדת משמעת לפי פרק ה' לחוק הפסיכולוגים התשל"ז 1977

י"ד שבט תשע"ה
10/2/15

בעניין שבין :-

התובע:- מר יונתן ברג, עו"ד, ב"כ היועצת המשפטית למשרד הבריאות

- נגד -

הנאשמת -

פסיכולוגית הרשומה בפנקס הפסיכולוגים,

ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן.

החלטה בעניין אמצעי משמעת לפי פרק ה' לחוק הפסיכולוגים התשל"ז – 1977

1. הקובלנה

- א. התובע הגיש ביום 6.6.13 קובלנה כנגד הנאשמת. ביום 21.8.14 הגיש התובע כנגד הנאשמת קובלנה מתוקנת.
- ב. מכתב הקובלנה המתוקן עולה כי בשנים 2005-2008 עסקה הנאשמת במתן טיפול פסיכותרפויטי לגב' ב.א. (להלן "המטופלת"). באופן בלתי רציף. הטיפול התבצע מבלי שהנאשמת קיבלה כל הדרכה ועל אף שהנאשמת אינה פסיכולוגית מומחית, זאת בניגוד להוראות סעיף 9(ב) לחוק הפסיכולוגים התשל"ז-1977 (להלן "החוק"). בשל מעשה זה יוחסה לה בכתב הקובלנה המתוקן עבירה של התנהגות בדרך שאינה הולמת את המקצוע כאמור בסעיף 33(1) לחוק.
- ג. עוד עולה מכתב הקובלנה, כי בשנים 2009-2010, ולאחר שהסתיים הטיפול, התפתח בין הנאשמת למטופלת קשר החורג מיחסי מטפל מטופל, אשר התבטא בתכתובות שונות בדואר אלקטרוני, ברשתות חברתיות, אתרי אינטרנט ובמסרונים. מערכת היחסים בין הנאשמת למטופלת התאפיינה ביחסי תלות הדדיים באופן החורג מיחסי מטפל-מטופל ואשר יש בו כדי לגרום נזק למטופלת. בשל מעשים אלה יוחסו לנאשמת בכתב הקובלנה המתוקן עבירה של גילוי חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה במילוי תפקידה כפסיכולוגית כאמור בסעיף 33(3) לחוק, בכך שלא הקפידה על שמירת הגבולות וקיימה עם המטופלת מערכת יחסים החורגת מיחסי מטפל-מטופל.

2. הועדה

שר הבריאות מינה את הח"מ כועדת משמעת, לפי הוראות סעיף 35 לחוק (להלן "הועדה").

3. החלטת ביניים

- א. בתאריך 1.9.14 התכנסה הוועדה לדון בכתב הקובלנה שהוגש כנגד הנאשמת.
- ב. בפתח הדיון, הודיע התובע, עו"ד ברג, על הגשת כתב קובלנה מתוקן, כמפורט לעיל, וכן על הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים. במסגרת הסדר הטיעון תודה הנאשמת בכתב הקובלנה המתוקן והצדדים יעתרו, בהסכמה, להטלת אמצעי משמעת של ששה חודשי תליית הרישום בפנקס הפסיכולוגים.
- ג. הנאשמת וב"כ, עו"ד ערן קייזמן, אישרו בפני הוועדה את הסדר הטיעון שהוצג, והודיעו כי נהיר להם שהוועדה אינה כפופה להסדר המוצע ואינה חייבת בקבלתו ואימוצו. הנאשמת הודתה בכתב הקובלנה המתוקן.
- ד. לאור הודאת הנאשמת, ניתנה החלטת ביניים כדלקמן:-
- "בהסתמך על הודאתה של הנקבלת, מפי בא כוחה, והנקבלת עצמה, אנו קובעים שהנקבלת נמצאת אשמה בקובלנה, בהתאם להוראות החוק המפורשות בקובלנה, דהיינו התנהגות בדרך שאינה הולמת את המקצוע כאמור בסעיף 33(1) לחוק בכך שעסקה בטיפול פסיכותרפויטי על אף שאינה פסיכולוגית מומחית, בניגוד להוראות סעיף 9(ב) לחוק וכן גילתה חוסר יכולת, חוסר אחריות או רשלנות חמורה במילוי תפקידה כפסיכולוגית כאמור בסעיף 33(3) לחוק בכך שלא הקפידה על שמירת הגבולות וקיימה עם המטופלת מערכת יחסים החורגת מיחסי מטפל-מטופל."**

4. עמדות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת

טענות התובע

- א. לטענת התובע - העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשמת הינו עונש של תליית רשיונה. פרק הזמן המשמעותי שבו נמשכו יחסי הטיפול וההתקשרות הבלתי הולמת לאחר סיום יחסי הטיפול מצדיקים עונש של ששה חודשי תליית.
- ב. התובע עמד בהרחבה על חובתו המקצועית של פסיכולוג לדעת את גבולות המותר והאסור, תוך הצבת גבולות בפני המטופל כיסוד למערכת היחסים הטיפולית. לטעמו, חוסר גבולות, פועל לרעת המטופל, גם אם הסתיים הטיפול שכן במערכת יחסים כזו, התלות של המטופל במטפלו, נמשכת גם מעבר לסיום הפורמלי של הטיפול.
- ג. התובע הפנה לת/1 – מסמך המהווה חלק מההתכתבות בין הנאשמת למטופלת וציטט מתוכו קטע שכתבה המטופלת בתגובה לפניית הנאשמת:- **"בחיים לא כתבת לי או דיברת איתי בסגנון כזה, לקח לי הרבה זמן להבין שזו את, ולקח לי עוד יותר זמן להבין שאת מתכוונת לזה... האינטנסיביות של ההודעות שלך במילים כמו אהבתי האחת, זה נראה לי משונה לקבל ממישהי שרק רוצה שנהיה חברות רגילות... אינני רוצה לפגוע בך ואני מרגישה שהקשר בינינו בהכרח יצור פגיעה כיוון שלא אוכל למלא את ציפיותיך בחברות כמו שאת רוצה"....**
- ד. התובע הדגיש את מחויבותו המקצועית של פסיכולוג לשמירת הגבולות ולהפסקת ההתדרדרות גם אם מערכת היחסים גלשה מעבר למותר. אין כל ציפיה מהמטופל להציב גבולות, החובה והאחריות בהצבת הגבולות מוטלות על הפסיכולוג ועליו בלבד.
- ה. התובע עמד על כך שאין מדובר במעידה חד פעמית של הנאשמת אלא בתבנית התנהגות שחזרה על עצמה לאורך פרק זמן ניכר, תוך ניצול מעמדה כמטפלת כלפי המטופלת, ניצול היכרותה וניצול הידע שלה על חולשותיה, עד ליצירת מערכת יחסים לא בריאה ותלוית שיש בה כדי לסכן את המטופלת.
- ו. עו"ד ברג הבהיר בדבריו כי יש מקום לזקוף לזכות הנאשמת את העובדה שקיבלה על עצמה את מלוא האחריות למעשיה, הודתה בעובדות והביעה חרטה כנה, תוך הפנמת האיסור שבהתנהגותה ונכונות לשאת בעונש לא קל. מהלך שאף חסך זמן לצדדים המעורבים ולוועדה.

טיעוני ב"כ הנאשמת

- א. ב"כ הנאשמת פתח וציין בפני הוועדה כי העונש לו עתרו הצדדים בהסכמה במסגרת הסדר הטיעון הינו עונש חריג בחומרתו. עו"ד קייזמן הפנה להחלטות קודמות של הוועדה (נ/1-3/1) בהן לטעמו נסיבות ביצוע העבירה היו חמורות עשרות מונים וחרף נסיבות מחמירות אלה ננקטו אמצעי משמעת שלא כללו התליית הרישום בפנקס. עו"ד קייזמן הבהיר כי הסכמתו לעונש המוצע נועדה, בין היתר, לשים קץ לפרשה המלווה את הנאשמת מספר שנים, גורמת לה ייסורי גוף ונפש ועינוי דין קשה.
- ב. עו"ד קייזמן הדגיש כי הנאשמת נוטלת על עצמה אחריות מוחלטת לאירועים, מתוך הבנה שאירוע מסוג זה לא יחזור על עצמו. לאור הבנת חומרת התנהגותה ואחריותה בנושא, הסכימה הנאשמת להתליית רשימה לפרק זמן של חצי שנה אף שרשימה חשובה לה מאוד.
- ג. עו"ד קייזמן הבהיר כי אף שמדובר במערכת יחסים אסורה, היא לא כללה מפגשים או בילויים משותפים אלא קשרי התכתבות באמצעים אלקטרוניים שונים.
- ד. אין מחלוקת שהנאשמת פעלה בחוסר יכולת מקצועית, אולם מעשיה נעשו בתום לב, ללא כל כוונה לפגוע במטופלת, אלא בכוונה להיטיב עמה.
- ה. לדבריו, התלונה הוגשה לפני כארבע שנים. ביוני 2012 התכנסה וועדת התלונות והוחלט על הגשת הקובלנה, ומאז ועד היום, הנושא מלווה את הנאשמת ומפר את שלווה חייה. בשל המקרה חדלה הנאשמת לעסוק בפסיכולוגיה מבלי שסיימה את מסלול ההתמחות.
- ו. בצד עינוי הדין, סבלה הנאשמת ממסע הטרדות והשמצות בלתי פוסק באינטרנט, חלקן באתרים מוכרים ותחת זהויות בדויות. הסנגור הגיש לעיונו את המסמך נ/4 ובו צילום של הנאשמת בדמות קדאפי, לדבריו, זוהי דוגמה למערכת ההשמצות הפומבית כנגד הנאשמת.
- ז. לגבי העיסוק בפסיכותרפיה אף שאינה פסיכולוגית מומחית – הבהיר עו"ד קייזמן כי הנאשמת קיבלה את המטופלת לטיפול, למרות שלא היתה רשאית לעשות כן ומבלי שדאגה להדרכה סדירה בשל תיסכולה המתמשך על העדר מקומות התמחות בהם תוכל להשלים התמחותה.

דברי הנאשמת

- א. הנאשמת סיימה תואר ראשון בהצטיינות באוניברסיטת תל אביב, ותואר שני בנושא פסיכולוגיה קלינית של הילד באוניברסיטת בר אילן בציון 90 והחלה להתמחות התמחות קלינית מרפאתית בבית חולים. הנאשמת הפסיקה את ההתמחות, מרצונה, כעבור שנה וארבע חודשים עקב שינוי מקום מגורים, ומשביקשה לחזור להתמחות, לאור המצוקה הקיימת במקומות התמחות, לא נמצא לה מקום להתמחות בו, חרף המלצות ומלגות שקיבלה.
- ב. דברי הנאשמת בכתב הוגשו לוועדה (נ/5) וקטעים מהם יובאו להלן:-
- "בדיעבד אני מבינה שהקשר עם המטופלת לשעבר היה טעות. מבחינתי ההענות לקשר היתה אך ורק מתוך כוונה טהורה ורצון טוב להיטיב עמה. חשבתי שבהיותי לה מעין "אוזן קשבת" אוכל לעזור ולסייע לה. בדיעבד כאמור אני מבינה שאין לזה מקום. אני מצרה על שהגעתי למעמד זה ומייסרת את עצמי כבר שלוש שנים וחצי. אקח אחריות על העניין... אני מודה בדברים, מביעה חרטה כנה ואשא בתוצאות, בעונש שיושג עלי..."**
- ג. במענה לשאלות הוועדה השיבה הנאשמת כי אינה עוסקת כיום בפסיכולוגיה אלא בהנחיית קבוצות, בכתיבה ובמתן שיעורים פרטיים. לדבריה, אינה מתכוונת לעסוק בפסיכולוגיה בשל תחושתה ש"הודרה" מהמקצוע ובשל תחושת הכשלון המלווה אותה.

5. החלטה בדבר אמצעי משמעת

- א. בהחלטת הביניים מצאנו כי הנאשמת כשלה פעמיים במערכת יחסיה עם המטופלת:- ראשית, התנהגותה בדרך שאינה הולמת את המקצוע, עבירה לפי סעיף 33(1) לחוק, בכך שעסקה בטיפול פסיכותרפויטי במטופלת, במשך כ- 3 שנים, באופן בלתי רציף, אף שאינה פסיכולוגית מומחית ומבלי שקיבלה הדרכה בניגוד לסעיף 9(ב) לחוק. כשל שני בהתנהגותה של הנאשמת

נמצא לאחר סיום הטיפול, עת התפתח בינה לבין המטופלת קשר החורג מיחסי מטפל מטופל שהתבטא בתכתובות באמצעים אלקטרוניים שונים. בכך גילתה הנאשמת חוסר אחריות או רשלנות במילוי תפקידיה כפסיכולוגית כאמור בסעיף 33(3) לחוק, בכך שלא הקפידה על שמירת הגבולות ביחסי מטפל מטופל.

ב. הנאשמת התמחתה בבית חולים [REDACTED] ופרשה מרצונה מהתמחות לאחר שנה וארבעה חודשים ובטרם השלימה התמחותה. משביקשה לחזור ולהשלים התמחותה, לא נמצא לה מקום התמחות. ב"כ הנאשמת, בהגנתו, הסביר כי תיסכולה של הנאשמת מחוסר יכולתה להמשיך בהתמחות ולעסוק במקצוע אותו רכשה בעמל רב, הובילה לקבל לטיפול את המטופלת, אף שלא היתה רשאית לעשות כן.

ג. התנהלותה של הנאשמת כלפי המטופלת בתקופת הטיפול (בשנים 2005-2008) ולאחר סיומו (בשנים 2009-2010) מאופיינת בחוסר אחריות ובחוסר מקצועיות הנובעים, ללא ספק מהעדר הכשרה מתאימה ומהעדר פיקוח והדרכה. התמחות, כמו גם הדרכה, נועדה להקנות כלים מקצועיים, טיפוליים, הבנת גבולות, זיהוי מצבים מסוכנים ופיתוח יכולת התמודדות בהצבת גבולות. כל אלה נעדרו מהתנהלותה של הנאשמת במהלך טיפולה במטופלת. הנאשמת, בין מתוך יהירה ובין מסיבות אחרות שלא הובהרו עד תום, הוכיחה זלזול בכללי ההכשרה והתמחות, שנועדו להגן על ציבור המטופלים ועל הפסיכולוגים עצמם ובכך פגעה בראש ובראשונה במטופלת. פגיעה נוספת קיימת ברמתו של מקצוע הפסיכולוגיה ובאמון הציבור בעוסקים בו.

ד. הקשר הטיפולי נמשך במשך כ-3 שנים באופן בלתי רציף. התמשכות הקשר הטיפולי וחדושו מעת לעת מהווים לטעמנו נסיבה לחומרה, שכן בכל שלב של "חידוש" מערכת היחסים הטיפולית קמה מחדש חובתה של הנאשמת להפסיקה, בהיותה מודעת לחובתיה המקצועיות, למגבלותיה ולהעדר ההכשרה המתאימה. לטעמנו, מדובר בכשל מתמשך וחדושו מעת לעת העמיק והחמיר את התלות של המטופלת בנאשמת.

ה. לצערנו, גם לאחר סיום הטיפול נמשך הקשר עם המטופלת, בעקבות מפגש אקראי, וככל הנראה ביוזמת הנאשמת. מהתכתובת שהובאה בפנינו (1/ת) עולה כי נסיונה של הנאשמת ביצירת הקשר היה אינטנסיבי ולוחץ, תוך הצעת קשרי חברות ושימוש במילים שעשויות לגרום בלבול ומבוכה אצל המטופלת כגון "אהבתי האחת". ראוי לציין כי דווקא המטופלת אזרה עוז להדוף את נסיונות ההתקשרות והציבה את הגבולות שניתן היה לצפות מהנאשמת להציב, דווקא המטופלת היא זו שדחתה את הנסיונות ליצירת קשר חברי והצביעה בפני הנאשמת ש"הקשר בהכרח יצור פגיעה".

ו. הנאשמת העידה בפנינו כי ניסתה ליצור קשר עם המטופלת בתום לב ובכוונה להיטיב עמה ולשמש לה "אוזן קשבת". לטעמנו, גם דברים אלה של הנאשמת גובלים בחוסר מקצועיות שכן הכוונה להיטיב עם המטופל ולעזור לו יכולה להתקיים אך ורק במסגרת הקשר המקצועי ובמגבלותיו. כל קשר אחר, מחוץ למסגרת הטיפולית מייצר מבוכה, בלבול ותלות אצל המטופל. דברים בעניין זה מצאנו במאמרה של ד"ר יהודית אכמון "יחסים מקבילים" בספר סוגיות אתיות במקצועות הייעוץ והטיפול הנפשי, הוצאת מאגנס, האוניברסיטה העברית ירושלים (עמ' 160, 166) :- "בין איש מקצוע ובין הלקוח קיים חוסר שוויון בכוחות. המטפל נמצא בעמדת כוח הנובעת מתפקידו, מקצועיותו והמשמעות שלו למטופל. עמדה זו היא במידה רבה פועל יוצא של ציפיות המטופל הרוצה לראות במטפל מומחה בעל כוחות שיאפשרו לו לתת עזרה ותמיכה רגשית, לספק מידע ולהציע פירושים למה שהמטופל עצמו איננו מבין או מרגיש חסר ישע לגביו (Gottlieb;1993). נוסף על כך הלקוח מתחיל את הקשר המקצועי מעמדה של פגיעות ההולכת וגוברת ככל שהוא חושף את חולשותיו ומצוקותיו בטיפול, ובמיוחד בטיפולים שמתנהלים באמצעות ותוך כדי רגרסיה נפשית. ככל שהמטופל חש בעזרה המוצעת לו, התלות הרגשית שלו במטפל גדלה וכך גם קבלת סמכותו. לכן הבחירות של המטופל, גם מחוץ למסגרת הטיפול, בכל הנוגע למערכת יחסיו עם המטפל, אינן חופשיות לחלוטין והן מושפעות ממאזן הכוחות הלא שוויוני שביניהם. המטופל עשוי להיענות לרצונות המטפל גם כאשר רצונות אלה זרים לרצונותיו".

ז. לזכותה של הנאשמת מצאנו את הודאתה, הבעת הצער על המקרה, החרטה והבנתה את חומרת מעשיה והשלכותיהם על המטופלת. לטעמנו, כנות הודאתה וחרטתה באו לידי ביטוי

בעובדה שלא עמדה על בירור הקובלנה ושמיעת עדותה של המטופלת בפנינו, דבר שיכול היה לגרום למטופלת סערת נפש נוספת, מעבר לסערה בה, מטבע הדברים, היתה נתונה, לאחר שהתבררו לה מהדליה וחומרת מעשיה של הנאשמת. הנאשמת אף הסכימה לאמצעי המשמעת המוצע בהסדר הטיעון, דהיינו התליית רישומה בפנקס לששה חודשים, שאין להקל ראש בחומרתו.

ח. התרשמנו כי הנאשמת הפנימה את חומרת מעשיה וכי ההליך המשמעתי נגדה, שנמשך מספר שנים, גרם לה עינוי דין משמעותי והותיר חותם על חייה המקצועיים. היא אף הצהירה בפנינו שאינה עוסקת בפסיכולוגיה שכן לטעמה "הודרה" מן המקצוע ואינה מתכוונת לשוב ולעסוק בו.

ט. במהלך טיעוניו ביקש עו"ד קייזמן לפרט בפנינו את הסבל שעברה הנאשמת כתוצאה מפירסומים משתלחים והשמעות שהופיעו ברשתות חברתיות ובאינטרנט (4/נ). מאחר ולא שמענו את המטופלת ואין בידינו לקבוע מקורם של פירסומים אלה, נמנענו מקביעה עובדתית בנושא. יחד עם זאת אין לנו ספק שפרסומים פוגעניים מסוג זה אכן התקיימו והנאשמת סבלה מהם סבל רב.

י. בנסיבות אלה מצאנו כי העונש המוצע, דהיינו התליית הרישום בפנקס לתקופה של ששה חודשים הינו אמצעי משמעת ראוי אשר מבטא מחד את חומרת המעשים והתמשכותם ואת נסיבותיה האישיות וחרטתה הכנה.

יא. אשר על כן אנו מורים על אמצעי משמעת של התליית רישומה של הנאשמת בפנקס למשך ששה חודשים.

6. פרסום ההחלטה

א. ביום 4.12.14 תוקן סעיף 46 לחוק (חוק הפסיכולוגים (תיקון מס' 7) התשע"ה 2014 ס"ח 3479): "(א)(1) מצאה ועדת המשמעת כי פסיכולוג עבר עבירת משמעת והחלטתה הפכה סופית, יעמיד המנהל את דבר החלטת ועדת המשמעת בציון שם הפסיכולוג, ותוך עילום שם המטופל הנוגע בדבר או המתלונן, והשמטת פרטים שיש בהם כדי לזהותו, לעיון הציבור באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכל דרך נוספת שיוורה ויאפשר למעוניינים בכך לקבל העתק ממנה, והכל אלא אם כן הורתה ועדת המשמעת אחרת, מטעמים מיוחדים שירשמו על ידה.

ב. סעיף 46(א) בנוסחו הקודם העניק לוועדת המשמעת שיקול דעת רחב לענין פרסום החלטותיה והפרטים שיכללו בפרסום לאחר ששמעה את התובע ואת הפסיכולוג. בדברי ההסבר להצעת החוק נאמר כי מטרת התיקון הינה להגביר את השקיפות ולהביא לידיעת הציבור את המקרים המובאים לשפיטה משמעית ואת ההכרעה בהם (ה"ח 575 מיום 5.11.14).

ג. אמור מעתה, הכלל הוא כי החלטות הוועדה בציון שם הפסיכולוג יפורסמו, אלא אם כן הורתה הוועדה אחרת מטעמים מיוחדים שירשמו על ידה.

ד. טיעוני ב"כ הצדדים נשמעו בפנינו טרם תוקן החוק וב"כ הצדדים טענו בפנינו בהסתמך על המצב שהיה קיים ערב התיקון.

ה. התובע עתר לפירסום ההחלטה לאור חשיבות נושאי הקובלנה – דהיינו עיסוק בפסיכותרפיה ע"י מי שאינו מומחה ושמירת הגבולות המקצועיים ביחסי מטפל מטופל. להחלטה לטעמו, יש ערך מנחה ומחנך בצד חשיבות ההרתעה שתושג עם פרסום ההחלטה. התובע טען גם לפרסום שם הנאשמת בשל עקרון "זכות הציבור לדעת" על עברו המשמעתי של פסיכולוג אליו הוא פונה.

ו. ב"כ הנאשמת עתר בפנינו להמנע מפירסום ההחלטה שכן לטעמו אין בעובדות הקובלנה כל עניין ציבורי. לדבריו מרגע התליית הרישום בפנקס מתפרסם שמה של הנקבלת באתר משרד הבריאות ומופיע שם לפחות עד לתום תקופת ההתליה. לדבריו, אין חשש שמעסיקה בעתיד לא ידעו על עבירות המשמעת שכן כל המידע בענין זה מצוי בתיקה האישי וכל מעסיק שיפנה בעתיד יוכל לקבל מידע על הקובלנה ועל ההתליה. לחילופין ביקש ב"כ הנאשמת להסתפק בפרסום ההחלטה תוך עילום שמה של הנאשמת.

- ז. הנאשמת עתרה בפנינו שלא לפרסם את שמה. לדבריה אמנם אין בכוונתה להשלים את ההתמחות ולעבוד כפסיכולוגית אולם פרסום שמה באינטרנט יהווה כחם נצחי שירדוף אותה שנים רבות.
- ח. חזקה עלינו מצוות המחוקק להגביר את השקיפות ואת המידע בכל הנוגע להחלטות הועדה. אנו אף סבורים שלפרסום החלטות הועדה יש ערך מנחה ומרתיע, במיוחד בכל הנוגע לנושאים שנדונו בפנינו במסגרת קובלנה זו, דהיינו עיסוק בפסיכותרפיה ללא הכשרה והסמכה וחציית הגבולות ביחסי מטפל – מטופל לאחר סיום הטיפול.
- ט. באשר לפרסום שמה של הנאשמת – סברנו כי בנסיבות חריגות של מקרה זה אין מקום לפרסם את שמה וזאת מהטעמים הבאים: שוכנענו כי הנאשמת למדה את הלקח וכי אין בדעתה לעסוק במקצוע או לסיים את הכשרתה המקצועית. היה ותרצה להתמחות – יעמדו בפני מעסיקיה בעתיד כל הנתונים על הרשעתה בפנינו. התליית רשיונה תפורסם באתר משרד הבריאות באופן גלוי ופומבי במשך כל תקופת ההתליה.
- עוד סברנו, כי בעובדה שהתיקון בחוק מאוחר לטיעונים בפנינו ולהודאתה של הנאשמת, יש מקום להחיל, לפחות לגבי פרסום שמה של הנאשמת את שיקול הדעת שלא להורות על פרסום שמה.
- נימוק נוסף שעמד בפני הועדה בהחלטתה להמנע מפרסום שם הנאשמת הוא קיומם של פירסומים משמיצים באינטרנט, עוד טרם בירור קובלנה זו והסבל הרב שסבלה בעקבותיהם.

סיכום

על פי סמכותנו לפי סעיף 43(4) לחוק, אנו מורים על התליית רישומה של הנאשמת בפנקס לתקופה של ששה חודשים.

בהתאם לאמור בסעיף 46(א) לחוק, כפי שתוקן לאחרונה, אנו מורים על פרסום החלטתנו זו, לעיון הציבור, באתר האינטרנט של משרד הבריאות ובכתב העת "פסיכו אקטואליה". ההחלטה תפורסם בעילום שם הנאשמת וכל פרט מזהה שולה (כמופיע בכתרת החלטה זו) ועילום שם המטופלת (שאינו מופיע בהחלטתנו).

זמירה גולדנר, עו"ד	מר רענן ירמר	ד"ר גבריאל וייל
יו"ר הועדה	פסיכולוג קליני בכיר	פסיכולוג קליני וחינוכי בכיר
	חבר ועדה	חבר ועדה